

عنوان مقاله:

رابطه کیفیت زندگی زناشویی با دینداری شخصی، دینداری زوجی و دینداری اجتماعی

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی نوآوری های اخیر در روانشناسی، مشاوره و علوم رفتاری (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

عارفه موذن جامی - کارشناسی ارشد مشاوره خانواده. گروه مشاوره و روانشناسی. دانشکده علوم انسانی. دانشگاه هرمزگان. بندرعباس. ایران

خلاصه مقاله:

با توجه به علاقه مندی پژوهشگران به عوامل موثر در موفقیت یا شکست ازدواج در دو دهه گذشته و نتایج مثبت ازدواجیافته‌ها، محققان توجه زیادی به شاخصهای تاثیرگذار بر کیفیت زناشویی معطوف کرده‌اند. یکی از مهمترین این عوامل، دینداری و نقش اساسی باورها و اعمال مذهبی است. بنابراین مطالعه حاضر باهدف پیش بینی کیفیت زناشویی براساس دینداری شخصی، دینداری زوجی و دینداری اجتماعی انجام شد. این مطالعه از نوع توصیفی-همبستگی بوده و بر روی 844 نفر از افراد متاهل شهرمشهد با میانگین سن 31/7 سال انجام گردید. داده های این مطالعه از پرسشنامه های اطلاعات جمعیت شناختی، پرسشنامه جهت گیری دینداری و پرسشنامه کیفیت زناشویی که روایی و پایایی این ابزارها در ایران مورد تایید قرار گرفته است، جمع آوری گردید. نتایج به دست آمده نشان داد بین دینداری شخصی، دینداری زوجی و دینداری اجتماعی با متغیر وابسته کیفیت زناشویی رابطه مثبت و معناداری وجود دارد و این متغیرها بهطور معناداری کیفیت زناشویی را پیش بینی می نمایند. در نتیجه، به نظر میرسد دینداری شخصی، دینداری زوجی و دینداری اجتماعی از شاخص های اصلی کیفیت زناشویی و ازدواج پایدار می باشند و نقش تعیین کننده ای در کیفیت زناشویی زوجین ایفا می کنند.

کلمات کلیدی:

دینداری شخصی، دینداری زوجی، دینداری اجتماعی، کیفیت زناشویی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/670307>

